

Hvem er Jesus? Og hvad er du?

5. e. trinitatis, 17. juli 2022 på sommerlejren. Leif G. Jensen

Matthæus 16,13-26

Da Jesus kom til området ved Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple: "Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?" De svarede: "Nogle siger Johannes Døber, andre Elias, og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne." Så spurgte han dem: "Men I, hvem siger I, at jeg er?" Simon Peter svarede: "Du er Kristus, den levende Guds søn." Og Jesus sagde til ham: "Salig er du, Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene. Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og helvedes* porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene." Da forbød han strengt sine disciple at sige til nogen, at han var Kristus.

Fra da af begyndte Jesus at lade sine disciple vide, at han skulle gå op til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag. Da tog Peter ham til side og begyndte at gå i rette med ham og sagde: "Gud bevare dig, Herre, sådan må det aldrig gå dig!" Men Jesus vendte sig om og sagde til Peter: "Vig bag mig, Satan! Du vil bringe mig til fald. For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil."

Da sagde Jesus til sine disciple: "Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men bøde med sit liv? Eller hvad kan et menneske give som vederlag for sit liv?"

Jesus var taget udenlands med sine disciple. Langt nordpå til et bjerg. En slags sommerferie. Næsten som en sommerlejr. Og Her er en vigtig samtale mellem Jesus og disciplene. Jesus spørger sine disciple, hvad mennesker mener om ham, og hvad de selv tror. Og deres svar er så sikker og stærkt. Og Jesus svar tilbage og siger, hvad Simon Peter er. Salig. Hvor er det godt, når der er tid til at være sammen med Herren, spørge og svare og samtale som kristne. Tid til at bede.

I. HVEM ER JESUS?

Jesus spurgte sine disciple: "Hvem siger mennesker, at Menneskesønnen er?" Og de svarer, at der er mange meninger om Menneskesønnen. Der var forskellige meninger på den tid. Nogle mente han var Johannes Døber, andre en af profeterne. Han kaldte sig for "menneskesønnen", men hvem var han? Hvordan forstod mennesker det? De kendte profeten Daniels ord om Menneskesønnen: ¹³ *I nattesynerne så jeg dette: Med himlens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn; han kom hen til den gamle af dage og blev ført frem for ham.* ¹⁴ *Herredømme, ære og kongerige blev givet ham; alle folk, stammer og tungemål tjente ham. Hans herredømme er et evigt herredømme, som ikke skal forgå, hans kongerige skal ikke gå til grunde. (Dan 7,13-14).*

Og hvad mener mennesker om ham i dag? Og hvor man sine forestillinger fra? Ikke mange graver i Bibelen. Det bliver mest til at man snakker, diskuterer og googler. Der er mange forskellige meninger.

Jesus spurgte også dem, hvad de mente selv. Og Simon Peter svarede med denne bekendelse: "Du er Kristus, den levende Guds søn." Det er også vores bekendelse hver søndag – og hver dag. Der kan være diskussioner, overvejelser og spørgsmål. Alligevel svarer den kristne menighed enstemmigt hver søndag: "Jesus Kristus er min Herre, Guds Søn og Marias søn."

Og hvor har vi så det fra? Det siger Jesus til Simon: "Det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader, som er i himlen." Her er hemmeligheden bag, at der i kristenheden faktisk kun findes én tro på Jesus Kristus. Den ene og samme tro. Den stammer nemlig fra åbenbaring. Fra hvad den sande Gud har afsløret for os. Jøderne troede, at De hellige Skrifter var Guds åbenbaring gennem Moses og profeterne. De vidste, at Gud udvalgte mennesker, som han gav sin Ånd og sit ord, som de gav videre. De vidste, at Gud havde åbenbaret sig i historien og i de hellige Skrifter. Ikke alle skrifter var Guds ord, kun Mosebøgerne, Salmernes Bog og Profeternes skrifter var åbenbaring. Det var der enighed om. Det er en anderledes forståelse end kanaanæisk religion dengang og nyreligiøse forståelser i vor tid. Her forstås åbenbaring som indskydelser og syner, særligt åndelige mennesker kan opnå. Åbenbaringen kommer

fra "kød og blod", dvs. fra mennesker. Og de mener, at deres tanker kan være lige så gode og måske bedre end de hellige Skrifter.

Hør igen profeten Daniel: *Med himlens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn; ... Herredømme, ære og kongerige blev givet ham; alle folk, stammer og tungemål tjente ham. Hans herredømme er et evigt herredømme, som ikke skal forgå, hans kongerige skal ikke gå til grunde.* (Dan 7,13-14). Og lad os læse videre hos Matthæus 1,1: *Slægtsbog for Jesus Kristus, Davids Søn, Abrahams søn.* Hvem er Menneskesønnen? Åbenbaringen fra Gud svarer: Han er Jesus Kristus. Og han er Davids Søn og Abrahams søn. Han er menneske – ud af den slægt, som Gud valgte som sit folk. Og i v22-23: *Alt dette skete, for at det skulle opfyldes, som Herren har talt ved profeten, der siger: "Se, jomfruen skal blive med barn og føde en søn, og de skal give ham navnet Immanuel", det betyder "Gud med os."* Her mærker vi den kristne forståelse af åbenbaring: Det står skrevet. Herren har talt ved profeten. Og hvad der står skrevet: At han – barnet, der fødes, skal kaldes "Immanuel", det betyder Gud med os.

Og Jesus sagde, da han blev forhørt før sin korsfæstelse: ⁶⁴ Jesus svarede ham: «Du sagde det selv. Men jeg siger jer: Herefter skal I se Menneskesønnen sidde ved den Almægtiges højre hånd og komme på himlens skyer.» (Matt 26,64). Gud har også i Skriften åbenbaret, hvad hans Søn skal gøre for os: *Hun skal føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder* (Matt 1,21). Menneskesønnen er Menneske – født som en af os i vores slægt – og samtidig Gud med os. Og han skal frelse os fra vore synder.

Matthæus fortæller i vort evangelium i dag: *Fra da af begyndte Jesus at lade sine disciple vide, at han skulle gå op til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag.* Peters forslag og ønske, at Jesus holder op med at sige sådan noget, er helt forkert. Det skal siges og fortælles. Jesus sagde også: *"Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."* (Matt 20,28).

En ting mere: Da Matthæus skrev sit evangelium, fortalte han, hvordan Jesus led med mennesker, var i deres sygdom og død. *Da det blev aften, bragte de mange besatte hen til ham, og han drev ånderne ud ved sit ord og helbredte alle de syge,* ¹⁷ *for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger: Han tog vore lidelser, han bar vore sygdomme.* (Matt 8,16-17). Tag det bort, og da bliver kristendommen noget helt andet. Eller fasthold dette budskab, da er der frelse, tilgivelse og håb midt i sygdom og død.

II. HVAD ER VI, SOM TROR PÅ JESUS?

Jesus siger til Simon Peter: *Salig er du, Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader, som er i himmelen.* Simon Peter er salig. Troen på Jesus gør os salige. *Den, som tror mit ord har evigt liv og kommer ikke for dommen* (Joh 5,24). Det er vidunderligt at Gud åbenbarer Jesus for os i Den hellige Skrift, så vi kan sige som Peter. Da er vi salige ved Jesus. Salig, fordi Gud har givet os denne tro og tillid til Jesus.

Skal vi så være på et højt niveau for at være kristne og salige? Hør, hvad Jesus svarer: *«Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige;»* ²⁶ *ja, fader, for således var det din vilje.* (Matt 11,25-26)

Og hør et andet ord fra Jeremias Bog, som også er åbenbaring af Guds tanker med os: *"Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig, før du kom ud af moders skød, helligede jeg dig; jeg gjorde dig til profet for folkene."* Det er jo fantastisk. Og det er sandt. Det siger Gud i sin åbenbaring om Jeremias. Men hvad med os? Læs Sl 139: ¹⁶ *Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje; alle dagene stod skrevet i din bog, de var formet, før en eneste af dem var kommet.* ¹⁷ *Hvor er dine tanker dyrebare for mig, hvor stor er dog summen af dem, Gud!* ¹⁸ *Tæller jeg dem, er de flere end sandet, bliver jeg færdig, er jeg stadig hos dig.*

Det fylder med glæde at høre dette. Og det er vores bøn. Sådan kan vi bede til Gud. Og når du beder den og siger sådan, da siger Jesus: *Det har kød og blod ikke åbenbaret dig.* Det har du ikke selv fundet på. Det har din far i himlen givet dig. Du er virkelig salig.

Herren sagde til Jeremias: *Du skal ikke frygte dem, for jeg er med dig og frelser dig,*" Og har Jesus ikke også selv sagt sådan? *"Se, jeg er med jer alle dage!"* Det fylder os med håb og vished. Det er vi sammen om på sommerlejr. Amen.